

Zor Gelir Bana

– Alaca · 23 Haziran 2019

Yokluğunda hasret büyür dağ gibi,
Çalıştığım iller, dar gelir bana.
Düğüm düğüm uzar gider ağ gibi,
Buluştuğum yollar, zâr gelir bana.

Ortancalar bezgin, nergisler yorgun,
Papatyalar üzgün, zambaklar kırgın,
Menekşeler süzgün, kaktüsler dargın;
Alıştığım güller, har gelir bana.

Yüzümün havası, uçup kaybolur,
Gözümün yuvası, göçüp kaybolur,
Özümün hevesi, kaçıp kaybolur;
Gülüştüğüm haller, sır gelir bana.

Dağlırım sensiz, çıkarım raydan,
Nazenin, pürüzsüz, parlaktı aydan,
Baş koyardım sessiz, hafıftı tüyden;
İliştığım kollar, ar gelir bana.

Yaralarım göz göz olup azdikça,
Şu bağırmı köz köz edip ezdikçe,
Aşkın ile dağ-düz, bitap gezdikçe;
Dolaştığım çöller, kar gelir bana.

Kaşlar yay, kirpik ok, gözler çakırdı,
Bülbüle gerek yok, dilin şakırdı,
Petekten daha çok, şirin-şekerdi;
Ulaştığım ballar, şor gelir bana.

Yaslandım duvara, öylece kaldım,
Yakıp bir sigara, maziye daldım,
Gelsin diye yâre, haberler saldım;
Bölüştüğüm yıllar, zor gelir bana.

23.06.2019

Muhittin Alaca